

Dumnezeu și viața mea

Uneori poate fi provocator să recunoaștem cine este în control în viețile noastre. Sunt situații în care tindem să credem că succesul depinde în exclusivitate de noi. Fie că este vorba de performanțe educaționale sau profesionale. Ne-am antrenat gândirea în această direcție. Ne alegem prieteni conform intereselor și planurilor propuse. Păstrăm legătura, investind în aceste relații. Ne facem calcule, în mintea noastră, și stabilim care sunt circumstanțele favorabile pentru a ne atinge scopul propus.

Nu a fost diferit nici pe vremea profetului Hagai. Poporul era focalizat pe planurile proprii, uitând de Dumnezeu și planurile Lui pentru viața lor personală și comunitară. Într-un astfel de moment Dumnezeu le spune: “Uitați-vă cu băgare de seamă la căile voastre! Semănați mult și strângeți puțin...vă așteptați la mult, și iată că ați avut puțin; l-ați adus acasă, dar Eu l-am suflat...Am chemat seceta peste țară...peste tot ce poate aduce pământul...și peste tot lucrul mâinilor voastre” (Hagai 1:5-6, 9-11)

Când citim pasaje ca cele de mai sus, este greu să vezi un domeniu din viață în care Dumnezeu să nu joace un rol major. Citim că oamenii au lucrat cu hotărâre pentru a-și întreține viața personală și a familiei, dar și pentru a-și asigura niște rezerve pentru viitor. Și totuși, n-au avut succesul sperat. Ei au făcut tot ce depindea de ei, dar Dumnezeu a fost împotriva lor. Pentru că ei nu au fost preocupați de scopul lui Dumnezeu. Au neglijat casa Domnului și s-au focalizat pe planurile lor.

Cât de diferiți suntem noi, oamenii anului 2020 față de cei din vremea profetului Hagai? Noi ar trebui să facem tot ce depinde de noi pentru a avea succes în viață, la locul de muncă, în relații. Totuși, în toate acestea, voia lui Dumnezeu ar trebui să o urmărim. Să nu ne înșelăm, crezând că succesul depinde în exclusivitate de noi. Dimpotrivă, Iacov ne spune că „orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, pogorându-se de la Tatăl luminilor (Iacov 1:17)